

han å hjelpe Mamo Erkmen (15), som er i ferd med å droppe ut av skolen og henfalle til kriminalitet.

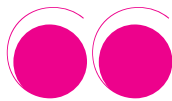
Lite mangfold. I et større perspektiv er det påfallende at akkurat en slik beretning får offentlig finansiering. På høstens kinoprogram finner vi 18 norske filmer. Av dem er dramafilmen dyrest å lage. Samtlige av disse har etnisk norsk regissør og hovedrolleinnhaver.

Først blant de rimeligere dokumentarfilmene finner vi tre verk som handler om noen som ikke er etnisk norske:

«Tystnaden i Sapmi» viser etterdønningene av seksuelle overgrep mot samiske kvinner. Både «Krigere» og filmen om artisten Kamelen, «Si ingenting», skildrer unge menn som tar et oppgjør med sin kriminelle fortid.

Får de offentlig finansiering fordi det er så mye god moral og læring i disse fortellingene?

Blander sjangere. «Krigere» har mange kvaliteter og fortjener absolutt sin plass på kino. Jon Haukelands (kjent fra «Barneren») metode er å samarbeide med hovedpersonene over tid. Han har samtaler med både dem, politiet, barnevernet, skolen og andre. Etterpå gjenskaper han historien slik de mener at den

En oppløftende fortelling om å se muligheter fremfor begrensninger i vår velferdsstat

fant sted.

Fordelen er at man kommer tett på såre og dramatiske vendepunkter i menneskers liv. I tillegg er bildespråket velkomponert og variert.

Glimtvis er det imidlertid tydelig at vi ser på amatørskuespillere som fremfører replikker fra et manus. Illusjonen om at det som vises er helt ekte - slik det skjedde - forsvinner når rekonstruksjonen blir for stiv.

Reddes av velferdsstaten. Noen av de mer actionfylte scener imponerer spesielt. Her får man virkelig følelsen av å være flue på veggen. Et slikt øyeblikk er da politiet arresterer Mamo på gaten etter en fest. Scenen går rett inn i den brennbare rusdebatten. Hvordan bør politiet håndtere tenåringer som de mistenker for å besitte narkotika?

Lydsporet er også bra. Man skulle nesten tro at hiten «Mamma sa», av den norske rapperen Jonas Benyoub, var skrevet spesielt til filmen.

«Krigere» er en film om selvransakelse og selvutvikling. Det er en oppløftende fortelling om å se muligheter fremfor begrensninger i vår velferdsstat. Men som sikkert en del filmskapere har erfart; noen må krige mye hardere enn andre for å få tilgang til ressursene.

Kultur Film

Brannfolk kjempet en desperat kamp mot flammene i Notre-Dame. Foto: Many More

Best når den viser hva som gikk galt

Filmen gir noen svar på hva som skjedde den dramatiske kvelden i Paris.

A | Anmeldelse
May Synnøve Rogne
Film- og TV-anmelder

Kvelden 5. april 2019 begynte det å brenne i Notre-Dame-katedralen i Paris.

Det er et sted mange har et nært forhold til uansett trostilhørighet. Jeg husker at jeg satt sjokkert og fulgte utviklingen. Jeg tror til og med det falt noen tårer. I likhet med mange andre lurte jeg på hvorfor det tok så lang tid å slukke brannen. Denne fiksjonaliseringen av hendelsene gir noen svar.

Den franske regissøren Jean-Jacques Annaud bruker en blanding av arkivfoto fra brannen og rekonstruksjon. Mange av karakterene er oppdiktet, men basert på virkelige personer. Det er ikke uproblematisk. Ikke på grunn av etiske hensyn, men fordi fiksjonen har en hang til sentimentalitet.

Katastrofe fra virkeligheten. Historien om alt som gikk galt, er dramatisk nok til å bære filmen alene. Jeg skjønner at det er fristende å la stearinlyset som ble tent av en liten jente under messen, også brenne i filmens siste scene.

Dessverre er det slike grep som gjør at jeg begynner å stille spørsmål ved hva som er oppdiktet. Ettersom hendelsen ble såpass godt dekket på nyhetsplass, får jeg inntrykk av at filmen ligger tett opp til virkeligheten.

«Notre-Dame i flammer» er bygd opp som en klassisk katastrofefilm. Vi møter brann sikkerhetsvakten som hadde første dag på jobb, og to unge brannfolk ute på sitt første oppdrag. Kommer konservatoren tidsnok til å redde de helligste relikviene?

Slutten er kjent, men spenningen er der likevel.

Skremmende skue. De personlige historiene klippes sammen med imponerende brannbilder. Detaljene av slukningsarbeidet inne i katedralen er gjenskapt. Annaud bygde opp en replika av deler av kirken som de så tente på. Det er et skremmende og imponerende skue.

Brannen slikker opp etter eldgamle steinfigurer. Blyet som smelter og blir livsfarlig. Brannfolkene som kjempet seg opp smale trapper, ga meg klaustrofobi.

Filmen er på sitt beste når vi ser trafikkaoset i Paris, brannbiler som ikke kom frem og mangel på utstyr.

Annaud avdekker en by uforberedt på en katastrofebrann. Det gjør filmen ganske intens.

Film.
«Notre-Dame i flammer»

På kino

Regi: Jean-Jacques Annaud

Med: Samuel Labarthe, Jean-Paul Bordes, Mickaël Chirinian

Drama

Frankrike

Aldersgrense: 12 år